

Halottaink.

PÁL FERENC 1861—1942.

Egyike volt egyházunk oszlopos tagjainak. Egy volt azok közül, akiknek az egyházi és közélettől való visszavonulását — magas korukra való tekintettel — megértettük és indokoltnak talátuk ugyan, de akiket mégis jól esett volna tovább is sorainkban látnunk, mert jelen nem létük igen sokáig határozott hiányérzetet vált ki és tart ébren bennünk.

Firtosváraljának volt szülöttje. Jellegzetes tősgyökeres, izig-vérig székely és unitárius.

Mint a székely erdőknek karcsú fenyői, oly sugár-magas természetű. És oly emelkedett gondolkozásban és lelkületben is. — Hiuságtól, kapaszkodásra való hajlamosságtól távol álló. Haladása, népszerűsége, tekintélye, komoly gondolkozásának, lelkiismeretes munkájának és helytállásának eredménye.

Vallásossága tipikusan unitárius; miszticizmus nélküli, őszinte és teljes meggyőződésből eredő, amelyben a hit cselekedettel párosul és a hű kötelességteljesítés gyümölcseit termi. — Így mint lelkész nemcsak hirdette a jézusi elveket, de példaadó étellel megvalósítani is törekedett azokat.

Csendes, hallgatag szűkszavúsága mély érzést takar, amely szivesebben tettekben, mint szavakban nyilatkozik meg.

Élettörténete különben röviden a következőkben foglalható össze:

Elemi iskolai tanulmányait, szülőfalujának: a történelmileg is nevezetes és régék rózsaszínű ködjébe is burkolt Firtoshegy tövében lévő Firtosváraljának iskolájában kezdte. Innen 3 évi tanulás után a székelykeresztúri, — akkor öt osztályú gimnáziummal kapcsolatos, ú. n. „előkészítő osztályban” végzte be. Ennek s az öt gimnáziumi osztálynak elvégzése után a középiskola felső három osztályát a kolozsvári alma materben tanulta s ezután a papnevelő intézetbe iratkozott be. —

Majd ennek elvégzése után előbb két évig a tordai unitárius iskolában köztanítószkodott, azután a homoródmonti Recsenyéd községben tölt be papi állást, ahonnan négy évi szolgálat után a tekintélyes homoródoklándi egyházközségbe választatott meg és neveztetett ki papnak, s itt töltötte be a papi szolgálatot nagy odaadással 1933. évig, nyugalombavonulása idejéig.

Papi minőségben a szószéken is derekasan megállotta helyét, de különösen kimagaslott papi működésében a lelkipásztori gondosság, amelyet a gondjaira bízott lelkinyáj iránt tanusított.

Irodalmilag keveset dolgozott. — Inkább a gyakorlatias irányú egyházi közigazgatási dolgok, egyházi kérdések érdekelték s ezekkel foglalkozott nagy előszeretettel. — S erre mind papi, mind előbb egyházköri esperesi minőségében — sőt rövidebb ideig egyházi főközügyigazgatói megbízatásában is — bőven nyílt alkalma.

Mint az udvarhelykörü Dávid Ferenc egylet elnöke egyháztársadalmi téren s mint a homoródoklándi kaszinó elnöke s mint vármegyei törvényhatósági bizottsági tag a polgári község és vármegye társadalmi és közigazgatási életében is tekintélyt adó szerepet töltött be.

Egy minden tekintetben derék embert veszítettünk el benne, aki kötelességéhez mindenkor hű, embertársaihoz igaz, őszinte, jóakarató szívé volt.

Legyen áldott emléke!

Ü. K.

GÁLFI LÖRINC 1865—1943.

Több mint félszázadon át állott egyházunk szolgálatában. Előbb, mint a kolozsvári főgimnázium tanára. A Teológiai Akadémia megszervezésével, mint görögszakos tanárt, az újtestamentumi tárgyak előadására hívta meg az E. Főtanács. Innen kezdve papnevelésünk szolgálatában állva fejtett ki értékes tevékenységet január 31-én bekövetkezett haláláig. Lelki alkatában az értelmi erő volt különösen kifejlődve. Ezért önálló egyéniség volt. Ítéletei megalkotásában külső körülmények nem befolyásolták. Tanácskozó testületeinkben a legtöbbször külön, önálló véleményei voltak, amelyeket bárkivel szemben férfias nyíltsággal kinyilvánított s ha szükség volt, erős logikával védelmezett. Az igazság volt előtte az élet legnagyobb és legszentebb értéke